

Datum van
inontvangstneming

:

25/07/2024

Zaak C-416/24**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

11 juni 2024

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Bacău (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 april 2024

Verzoekende partij en appellante:

On Air Media Professionals SRL

Verwerende partij en geïntimeerde:

Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii Iași

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Hoger beroep dat door de verzoekende partij en appellante On Air Media Professionals SRL (hierna: „verzoekende partij”) is ingesteld tegen de civiele uitspraak van 3 mei 2023, waarbij de Tribunal Neamț (rechter in eerste aanleg Neamț, Roemenië; hierna: „Tribunal Neamț”) het beroep heeft verworpen tot nietigverklaring van een bestuurlijke handeling van de verwerende partij en geïntimeerde Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii Iași (Agentschap voor kleine en middelgrote ondernemingen Iași; hierna: „verwerende partij”), waarbij deze de terugvordering heeft gelast van staatssteun die in het kader van de COVID-19-crisis uit niet-terugvorderbare externe middelen in verband met het operationeel programma voor concurrentievermogen 2014-2020 is verleend.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van Unierecht, met name van de beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid, met betrekking tot de rectificatie bij verordening nr. 2021/452 van de Roemeense taalversie van verordening nr. 651/2014.

Prejudiciële vragen

1. Heeft de vaststelling van een verordening tot rectificatie van de officiële Roemeense taalversie van een verordening van de Europese Unie, namelijk verordening (EU) 2021/452 van de Commissie tot rectificatie van de Roemeense versie van verordening (EU) nr. 651/2014, tot gevolg dat de gerectificeerde versie vanaf de inwerkingtreding van de oorspronkelijke verordening met terugwerkende kracht wordt toegepast, of heeft zij uitsluitend gevolgen voor de toekomst, na de inwerkingtreding van de rectificatie, indien de nationale autoriteiten staatssteun hebben verleend overeenkomstig de voorwaarden van de oorspronkelijke Roemeense taalversie van verordening (EU) nr. 651/2014 en na de inwerkingtreding van verordening (EU) 2021/452 de terugvordering van de verleende staatssteun hebben gelast?
2. Brengt de gelijkwaardigheid van de taalversies van een verordening van de Europese Unie mee dat de nationale autoriteiten van een lidstaat ten aanzien van een begunstigde van staatssteun die overeenkomstig de oorspronkelijke Roemeense taalversie van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie is toegekend, de bepalingen van verordening (EU) 2021/452 van de Commissie tot rectificatie van de Roemeense taalversie van verordening (EU) nr. 651/2014 kunnen inroepen om de terugvordering van de staatssteun te gelasten, indien de begunstigde van de steun geen schuld treft?
3. Moeten het recht van de Europese Unie en met name de beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de terugvordering van staatssteun die is verleend met inachtneming van de voorwaarden die oorspronkelijk in de Roemeense taalversie waren gesteld, die echter niet in de andere taalversies van verordening (EU) nr. 651/2014 waren opgenomen, wanneer de rectificatie bij verordening (EU) 2021/452 na de toekenning van de staatssteun ook in de Roemeense taalversie tot stand is gekomen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 55 VEU en artikelen 288 en 358 VWEU

Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, artikel 2, punt 18, onder a)

Verordening (EU) 2021/452 van de Commissie van 15 maart 2021 tot rectificatie van de Roemeense taalversie van Verordening (EU) nr. 651/2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, waarbij met name de tekst van artikel 2, punt 18, onder a), eerste zin, van verordening 651/2014 wordt gerectificeerd; daarom is de zinsnede „alta decăt un IMM care există de cel puțin trei ani” („niet zijnde een kmo die tenminste drie jaar bestaat”) als gevolg van de

rectificatie gewijzigd in „alta decât un IMM care există de mai puțin de trei ani” („niet zijnde een kmo die minder dan drie jaar bestaat”), en de zinsnede „un IMM aflat la 7 ani de la prima sa vânzare comercială” („een kmo vanaf zeven jaar na haar eerste commerciële verkoop”) is als gevolg van de rectificatie gewijzigd in „un IMM aflat la cel mult șapte ani de la prima sa vânzare comercială” („een kmo binnen zeven jaar na haar eerste commerciële verkoop”).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (wet betreffende bestuursrechtelijke geschillen nr. 554/2004) van 2 december 2004, artikel 8, dat in wezen bepaalt dat degene die door een eenzijdige bestuurlijke handeling in een wettelijk erkend recht of in een rechtmatig belang is benadeeld, zich tot de bevoegde bestuursrechter kan wenden met het verzoek om gehele of gedeeltelijke nietigverklaring van de handeling, vergoeding van de geleden schade en, in voorkomend geval, vergoeding van de immateriële schade.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014-2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene (wetsbesluit nr. 130/2020 inzake enkele maatregelen in het kader van de COVID-19-crisis tot het bieden van financiële steun uit niet-terugvorderbare externe middelen in verband met het operationeel programma voor concurrentievermogen 2014-2020, en andere maatregelen op het gebied van de Europese fondsen; hierna: „OUG nr. 130/2020”, artikel 4, op grond waarvan microsubsidies 2 000 EUR bedragen en slechts eenmaal worden toegekend in de vorm van een forfaitair bedrag overeenkomstig artikel 3, lid 1, van verordening (EU) nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad en artikel 67, lid 1, onder c), van verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad; artikelen 5 en 6, waarin de categorieën begunstigden en, respectievelijk, de voorwaarden voor de toekenning van microsubsidies worden omschreven, en artikel 32, dat in wezen bepaalt dat de regels voor de toekenning van staatssteun zijn vastgesteld in het kader van de staatssteunregeling — Steun voor kmo's die aan het advies van de Europese Commissie is onderworpen.

Ordinul nr. 1060/2857/2020 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat - Sprijin pentru IMM-uri în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19 (besluit nr. 1060/2857/2020 tot goedkeuring van de staatssteunregeling — Steun aan kmo's om de economische crisis als gevolg van de COVID-19-pandemie te boven te komen):

punt 3.6 van de bijlage, waarin „ondernemingen in moeilijkheden” als volgt worden gedefinieerd: „ondernemingen in moeilijkheden” – in de zin van artikel 2, punt 18, van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie [...] wordt een onderneming als een onderneming in moeilijkheden beschouwd in de volgende

omstandigheden: (i) in het geval van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (niet zijnde een kmo die tenminste drie jaar bestaat), indien meer dan de helft van het geplaatste aandelenkapitaal door opgebouwde verliezen is verdwenen (...);

punt 6.19 van de bijlage, waarin met name is bepaald dat „de algemene subsidiabiliteitscriteria voor begunstigden die financiering in het kader van de maatregelen van deze staatssteunregeling aanvragen, de volgende zijn: a) zij verkeren op 31 december 2019 niet in moeilijkheden in de zin van artikel 2, punt 18, van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie”;

punt 11.3 van de bijlage, op grond waarvan „indien de verstrekker van staatssteun vaststelt dat de eindbegunstigden en/of de begunstigden van niet-terugvorderbare financiering de bepalingen van de staatssteunregeling en/of de financieringsovereenkomst niet in acht hebben genomen, verzoekt de Autoritate de management a programului Operațional Competitivitate (beheersautoriteit voor het operationeel programma voor concurrentievermogen, AG POC) hun de ontvangen staatssteun terug te betalen, vermeerderd met de desbetreffende rente.”

Ordinul nr. 2989/2020 privind aprobarea Procedurii de implementare a măsurii „Microgranturi acordate din fonduri externe nerambursabile” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014-2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene (besluit nr. 2989/2020 tot goedkeuring van de uitvoeringsprocedure van de maatregel „Microsubsidies die uit niet-terugvorderbare externe middelen zijn toegekend” in het kader van de staatssteunregeling die is ingesteld bij wetsbesluit nr. 130/2020 inzake enkele maatregelen in het kader van de COVID-19-crisis tot het bieden van financiële steun uit niet-terugvorderbare externe middelen in verband met het operationeel programma voor concurrentievermogen 2014-2020, en andere maatregelen op het gebied van de Europese fondsen), punt 3.2, lid 3, onder d), van de bijlage, waarin als een van de cumulatieve voorwaarden waaraan de begunstigden van de microsubsidies moeten voldoen, de voorwaarde is vastgesteld dat deze begunstigden „op 31 december 2019 niet in moeilijkheden verkeerden”.

Korte uiteenzetting van de feiten en het hoofdgeding

- 1 Uit hoofde van OUG nr. 130/2020 heeft de verzoekende partij op grond van een financieringsovereenkomst die op 3 december 2020 is gesloten een microsubsidie van 9 679 lei (RON) uit niet-terugvorderbare externe middelen ontvangen. Vervolgens heeft de verwerende partij bij beslissing van 8 november 2022 de terugvordering gelast van de staatssteun ten bedrage van 9 679 RON en de rente ten bedrage van 681,67 RON, aangezien de verzoekende partij volgens haar ten tijde van de toekenning van die steun niet voldeed aan de

subsidiabiliteitsvoorwaarden, met name die van punt 3.6 van de bijlage bij besluit nr. 1060/2857/2020.

- 2 Nadat het bezwaar was verworpen dat tegen deze beslissing was ingediend, heeft de verzoekende partij op 19 januari 2013 bij de Tribunal Neamț op grond van artikel 8 wet nr. 554/2004 beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de verwerende partij ingesteld. Ter ondersteuning van dit beroep heeft de verzoekende partij aangevoerd dat zij op de datum van toekenning van de steun voldeed aan alle voorwaarden van de artikelen 4, 5 en 6, OUG nr. 130/2020 en dat zij op die datum ook voldeed aan de vereisten die voortvloeien uit punt 3.6 van de bijlage bij besluit nr. 1060/2857/2020, aangezien zij al dertien jaar bestond, en die laatstgenoemde bepaling verwees naar een handelsvennootschap „*niet zijnde een kmo die tenminste drie jaar bestaat*”.
- 3 Bovendien bevatte verordening nr. 651/2014, waarop de verwerende partij zich beroept, ten tijde van de toekenning van de steun eveneens een bepaling die identiek was aan artikel 2, punt 18, onder a); deze bepaling is pas in 2021 bij verordening 2021/452 gewijzigd.
- 4 Aangezien zij aan alle noodzakelijke voorwaarden voldeed, zij te goeder trouw de steunaanvraag heeft ingediend en de subsidiabiliteitsindicatoren automatisch zijn gegenereerd door de computersoftware die door de autoriteit ter beschikking is gesteld, rust de schuld met betrekking tot eventuele fouten in de redactie van de toepasselijke regelgeving, de uitwerking van de procedure, de uitvoering van de onlineaanvraag en de afgifte van de financieringsovereenkomst bij de autoriteit die de overeenkomst heeft gesloten.
- 5 De Tribunal Neamț heeft het beroep verworpen door met name artikel 2, punt 18, verordening nr. 651/2014, zoals gerectificeerd door verordening 2021/452, toe te passen. Daarbij heeft hij overwogen dat verordening 2021/452 verordening nr. 651/2014 niet heeft gewijzigd, maar dat daarbij alleen de Roemeense taalversie daarvan werd gewijzigd, aangezien de originele Engelse taalversie vanaf het moment van de vaststelling daarvan al verwees naar ondernemingen die meer dan drie jaar bestaan.
- 6 Tegen deze uitspraak heeft de verzoekende partij bij de verwijzende rechter, de Curte Apel Bacău (rechter in tweede aanleg Bacău; hierna: „Curte de Apel Bacău”), hoger beroep ingesteld.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 De verzoekende partij betwist de verwijzing door de Tribunal Neamț naar de „originele versie van de verordening” en is van mening dat deze geen rechtsgrondslag heeft, aangezien de teksten in alle officiële talen van de Unie gelijkelijk authentiek zijn, zoals wordt bevestigd door artikel 4 van verordening nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap. Bovendien was ten tijde van de

ondertekening van de financieringsovereenkomst de Roemeense versie van verordening nr. 651/2014 al meer dan zes en een half jaar ongewijzigd van kracht, en dat kon samen met het feit dat de tekst van de verordening volledig strookte met alle andere wetgevingshandelingen die in dit geval van belang zijn, met name besluit nr. 1060/2857/2020 dat een identieke tekst bevat, logischerwijs slechts tot de conclusie leiden dat de vennootschap niet onder de bepalingen inzake ondernemingen die in moeilijkheden verkeren viel.

- 8 De verwerende partij stelt dat verordening nr. 651/2014, waarin de zinsnede „ondernemingen in moeilijkheden” is gedefinieerd, in veel talen is vertaald waaronder het Roemeens, en dat de originele versie van die verordening de Engelse taalversie is. In de Roemeense versie bevatte artikel 2, punt 18, van de verordening verschillende vertaalfouten die zijn gerectificeerd bij verordening 2021/452. Bij verordening nr. 2021/452 is dus geen enkele wettelijke bepaling gewijzigd of aangevuld, maar een vertaalfout rechtgezet, aangezien de Roemeense versie verschilde van alle andere taalversies.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 9 De verwijzende rechter geeft aan dat hij verschillende zaken heeft gevonden die door de Roemeense rechterlijke instanties zijn beslecht waarin de bepalingen van nationaal recht en Unierecht die in de onderhavige zaak aan de orde zijn van toepassing waren en dat deze rechtspraak niet eenduidig is.
- 10 Hij benadrukt tevens dat, aangezien tegen de uitspraak van de Tribunal Neamț slechts een hogere voorziening bij wege van hoger beroep open staat, de beslissing die hij zal moeten nemen een definitieve beslissing is.
- 11 Bij de analyse van de feitelijke situatie en het rechtskader van de zaak stelt de verwijzende rechter dat hij in het kader van het hoger beroep uitspraak moet doen over de vraag of de vaststelling van een verordening tot rectificatie van de officiële Roemeense taalversie van een verordening van de Europese Unie tot gevolg heeft dat de gerectificeerde versie vanaf de inwerkingtreding van de oorspronkelijke verordening met terugwerkende kracht wordt toegepast, of dat zij uitsluitend gevolgen heeft voor de toekomst, na de inwerkingtreding van de rectificatie, teneinde te bepalen welke gevolgen die rectificatieverordening heeft voor de staatssteun die is verleend overeenkomstig de voorwaarden van de oorspronkelijke Roemeense taalversie, met name om vast te stellen of de beslissing tot terugvordering van de staatssteun al dan niet rechtmatig is.
- 12 De Curte de Apel Bacău (rechter in tweede aanleg Bacău) merkt in de eerste plaats op dat partijen, hoewel zij diametraal tegengestelde standpunten innemen over de gevolgen die de vaststelling van de rectificatie van de Roemeense versie teweegbrengt voor staatssteun die vóór de rectificatie is verleend, het erover eens zijn dat de vaststelling van de rectificatieverordening essentieel is voor de motivering van de beslissing van de autoriteit om de staatssteun terug te vorderen.

- 13 In de tweede plaats is de verwijzende rechter van oordeel dat, hoewel de verwerende partij in hoger beroep heeft betoogd dat de oorspronkelijke versie van verordening nr. 651/2014 volgens haar de Engelse versie is, op de datum van vaststelling van besluit nr. 1060/2857/2020 geen rekening is gehouden met de Engelse taalversie van de verordening, maar daarentegen wel met de Roemeense taalversie. Bovendien is besluit nr. 1060/2857/2020 na de vaststelling van verordening nr. 2021/452 niet gewijzigd; het bevat nog steeds dezelfde bepalingen als die welke verwezen naar het begrip onderneming in moeilijkheden in de zin van een onderneming „*niet zijnde een kmo die tenminste drie jaar bestaat*”.
- 14 De Curte de Apel Bacău is van oordeel dat het bestaan van bepaalde fundamentele verschillen tussen de taalversies van een verordening van de Europese Unie niet alleen het probleem doet rijzen met betrekking tot de gevolgen van een rectificatieverordening, dat wil zeggen de vraag in hoeverre deze van toepassing is vanaf de inwerkingtreding van de oorspronkelijke verordening of pas na de bekendmaking van de rectificatie, maar ook het probleem van het opleggen van de verplichting om alle taalversies van een handeling van Unierecht te controleren aan alle adressaten daarvan, en niet aan de nationale instanties die met de toepassing ervan zijn belast.
- 15 Met andere woorden, hij vraagt zich af in hoeverre een begunstigde van staatssteun kan worden verweten dat hij niet alle taalversies van een verordening heeft gecontroleerd op het tijdstip waarop hij om staatssteun heeft verzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit dat de nationale autoriteiten, hoewel de oorspronkelijke Roemeense versie verschilde van de andere taalversies, actief hebben gehandeld door de oorspronkelijke versie toe te passen, aangezien zij bestuurlijke handelingen van normatieve aard hebben vastgesteld met dezelfde inhoud als de oorspronkelijke versie van verordening nr. 651/2014 en een onlinetoepassing hebben ontwikkeld om na te gaan of aan dezelfde onjuiste voorwaarden is voldaan als bedoeld in de oorspronkelijke versie.
- 16 Ook doet zich het probleem voor of Unierecht, en met name de beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid, aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de terugvordering van staatssteun die is verleend met inachtneming van de voorwaarden die oorspronkelijk in de Roemeense taalversie waren gesteld, in de omstandigheden zoals deze in de onderhavige zaak zijn uiteengezet.
- 17 In dat kader, onder verwijzing naar, ten eerste, het feit dat alle taalversies van Uniewetgeving gelijkelijk authentiek zijn, zoals blijkt uit artikel 55 VEU, artikel 358 VWEU en punt 18 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) van 6 oktober 1982, Cilfit (C-283/81), dat vraagt dat de uitlegging van een Unierechtelijke bepaling een voorafgaande vergelijking van de taalversies vereist en dat de bepaling in haar context moet worden geplaatst, met het oog op de uitlegging ervan in het licht van de bepalingen van het Unierecht in haar geheel en, ten tweede, van de rechtspraak van het Hof op grond waarvan „de formulering die in een van de taalversies van een

Unierechtelijke bepaling wordt gebruikt niet als enige grondslag voor de uitlegging van die bepaling [kan] dienen noch voorrang [kan] krijgen boven andere taalversies” (arrest van 26 januari 2021, Hessischer Rundfunk, C-422/19 en C-423/19, arrest van 9 juli 2020, Naturschutzbund Deutschland - Landesverband Schleswig-Holstein, C-297/19, punt 43, arrest van 27 maart 1990, Milk Marketing Board/Cricket St Thomas, C-372/88, punt 19, arrest van 14 september 2000, D., C-384/98, punt 16, arrest van 3 maart 2005, Fonden Marselisborg Lystbådehavn, C-428/02, punt 42, arrest van 12 november 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, punt 16, arrest van 17 januari 2023, Spanje/Commissie, C-632/20 P, punten 40 tot en met 42, arrest van 28 oktober 2021, Varchev Finans, C-95/20, punt 24, en arrest van 6 juni 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, punt 20), komt de verwijzende rechter tot de slotsom dat een taalversie die van de andere officiële taalversies afwijkt niet kan worden uitgelegd volgens een hiërarchie tussen die taalversies of door toepassing van de meerderheidsregel van de taalversies.

- 18 Het feit dat de taalversies gelijkelijk authentiek zijn beoogt te waarborgen dat de adressaten van normatieve handelingen van de Unie kennis kunnen nemen van die handelingen en, impliciet, van de rechten en verplichtingen die zij in hun taal aan die handelingen ontleen. Het is moeilijk voorstelbaar dat de adressaten van Unieregels alle officiële talen van de Unie moeten kennen om aldus daadwerkelijk alle officiële versies van een normatieve handeling van de Unie te kunnen raadplegen.
- 19 De verwijzende rechter wijst erop dat er in de onderhavige zaak een belangrijk verschil is met de rechtspraak die hiervoor in punt 17 in herinnering is gebracht, waarbij hij verwijst naar het bestaan van een vertaalfout die de inhoud van de oorspronkelijke Roemeense taalversie van de tekst van de Unie wezenlijk kan wijzigen en de actieve handeling van de autoriteit op basis van de oorspronkelijke Roemeense taalversie. Deze verschillen doen ook twijfel rijzen aan de noodzaak van eerbiediging van de beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid bij de analyse van de rechtmatigheid van het beslissing tot terugvordering van staatssteun. Bovendien is, anders dan in de situatie in de zaak die heeft geleid tot het arrest van 11 december 2007, Skoma-Lux (C-161/06), verordening nr. 651/2014 in het Roemeens gepubliceerd en moet nog worden verduidelijkt of op de adressaat van de regeling waarvan de inhoud ondubbelzinnig was tot de vaststelling van de rectificatieverordening 2021/452 de verplichting rustte ook alle andere taalversies te controleren.
- 20 Hij wijst er tevens op dat de tekst in de oorspronkelijke Roemeense taalversie niet dubbelzinnig was en duidelijk verplichtte om de criteria voor de identificatie van ondernemingen in moeilijkheden uitsluitend toe te passen op ondernemingen die minder dan drie jaar bestonden, en dat heeft de autoriteit ook gedaan door de financiering goed te keuren en de financieringsovereenkomst te sluiten; in die omstandigheden is het voor de adressaat van een Unieregeling des te moeilijker om ook de andere taalversies te verifiëren voordat het verzoek om staatssteun wordt ingediend. In dit verband vraagt de verwijzende rechter zich af of de

verplichting voor de adressaten van een Unieregeling om steeds ook de andere taalversies na te gaan, ook in een context als de onderhavige, niet van dien aard is dat de inhoud van de Unieregeling zelf aan voorspelbaarheid inboet, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de rechtszekerheid en de rechtsbescherming die de vaststelling van een verordening van de Europese Unie moet bieden.

- 21 Na te hebben verwezen naar de punten 31 tot en met 33 van het arrest van 26 april 2005, *Goed Wonen* (C-376/02), en naar punt 213 van het arrest van het Gerecht van 22 april 2016, *Ierland/Commissie* (T-50/06 RENV II en T-69/06 RENV II) wijst de verwijzende rechter er wat betreft de beginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid op dat de situatie in de onderhavige zaak verschilt van de situaties in die zaken, ten eerste omdat er geen richtlijn aan de orde is, maar een verordening met rechtstreekse werking, zodat de precisering van de gevolgen van een verordening die in het Roemeens is gepubliceerd in een versie met een vertaalfout, vanaf de bekendmaking daarvan tot het tijdstip van vaststelling van een verordening tot rectificatie van de Roemeense taalversie, en de bepaling van het tijdstip waarop de gevolgen van de bekendmaking van de rectificatie zich voordoen, tot de bevoegdheid van het Hof behoort. Ten tweede was de oorspronkelijke tekst van de Roemeense taalversie van de verordening ondubbelzinnig en hebben de nationale autoriteiten normatieve handelingen vastgesteld waarbij de inhoud van deze verordening is overgenomen en een toepassing is uitgewerkt die het mogelijk maakt aanvragen online in te dienen en te verklaren dat aan de voorwaarden voor toekenning van de steun was voldaan.
- 22 De situatie in de onderhavige zaak verschilt ook van die in de zaak die heeft geleid tot het arrest van 5 maart 2019, *Eesti Pagar* (C-349/17), aangezien er in de onderhavige zaak een specifieke, rechtstreeks toepasselijke bepaling van Unierecht bestaat, die nochtans in de Roemeense taalversie een fundamentele vertaalfout bevat die ertoe kan leiden dat de criteria voor ondernemingen in moeilijkheden worden toegepast op andere ondernemingen dan die waarvoor die criteria waren bestemd, en zowel het handelen van de nationale autoriteit als het handelen van de begunstigde van de staatssteun op de Roemeense taalversie van de tekst zijn gebaseerd.
- 23 Gelet op hetgeen het Hof in de punten 104 en 105 van dat arrest heeft geoordeeld, moet worden vastgesteld of de begunstigde er aanspraak op kan maken dat het gewettigd vertrouwen is gewekt dat is voldaan aan de voorwaarden voor toekenning van de steun, en of hij dit gewettigd vertrouwen kan tegenwerpen aan de autoriteit die de terugvordering van de steun na de bekendmaking van verordening 2021/452 heeft gelast.